

Written by தமிழ்நாடு

Tuesday, 09 February 2010 06:45 - Last Updated Tuesday, 16 February 2010 23:00

ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி - மூன்றாம் அத்தியாயம் அங்கு தமிழ் மக்கள் படும் துன்பங்களாக வாய் பசே முடியாமல் தன் உயிரை பதிலாய் தந்தவர் மூத்தாக்குமார். அவர் இறந்து ஓராண்டு கடந்து விட்டது. அவரின் மூதலாம் நின்னை தினத்திற்கு ஓட்டுப்பொறுக்கிகள் மூதல் போலி இனவாதிகள் வரை எல்லோரும் தன் பங்கிற்கு அஞ்சலி செலுத்தி விட்டனர்.

அவர்கள் முக்கியமாக ஒன்றை செய்தார்கள் அதுதான் அப்போதும் சரி இப்போதும் சரி சித்திபுத்தூதாக்குமார் என்ன சொன்னார் என்பதை மட்டும் விட்டு விட்டு மற்ற எல்லாவற்றையும்

ஓட்டுப்பொறுக்கிகள் கடந்த தரேதலில் இரு பிரிவாக நின்றார்கள் ஒருவர் ஈழமக்களின் துரோகி அணி மற்றொருவர் ஈழமக்களின் எதிரி அணியாக, இனவாதிகளும் ஈழ விடுதலைக்கு தன்னையே மட்டும் அதாரிட்டியாக இருந்தவர்களுக்கோ பாரிய சங்கடம். எந்தப் பக்கம் சாய்வது தரேதலில் மூதாக்கு சிறிந்தே பழக்கப்பட்ட கைகள் தவித்துக் கொண்டிருந்த நேரமது.

பாசிசத்தால் மக்கள் தலைகளில் கொத்துக்கொத்தாய் குண்டுகள் இறங்கின. “ஆட்லெறி குண்டுகள்” என்பதை தமிழ் சமீப கம்யூனிசமும் மற்ற காதலன்களும் அப்போர் நிரூபித்துக் காட்டியது. இந்துமக்கடலில் ஈழத் தமிழரின் குறுதி கலந்தபின்னும் அதன் நிறம் மாறவில்லை, மாறவும் விடவில்லை அதாரிட்டிகள்.

இந்திய தசையத்துக்குப் பிச்செண்டு கொடுத்தார்கள்.

“இந்திய ஆளும் வர்க்கம் போரடைந்ததில்லை சோனியா தனக்கு துணை இல்லாத காரணத்தால் தான் இப்போரே, மலையாளிகள் மத்திய அரசை தவறாக வழி நடத்துகிறார்கள்” முடிந்த அளவுக்கு இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தையே எப்படியெல்லாம் அம்பலப்படுத்த முடியாதோ அதை மட்டும் செய்ய வேண்டும் அப்படித்தான் செய்தார்கள்.

தில்லியை ஏகாதிபத்தியமாக சொன்னவர்களெல்லாம், தனித்தமிழ் நாட்டை கட்டெவர்களெல்லாம் ஓடினார்கள் ஓடினார்கள் வகைமாக இந்தியத்தையே தூக்கி நிறுத்துவதற்காக. ஏன் உன் எதிரிக்கு வாக்கு கட்டை போகிறாய்? இது ஏகாதிபத்தியம் தானே பின் எதற்கு உனக்கு தரேதல்? களேவிகள் அந்தரத்தில் தொங்கின? பதில்கள் வாய்க்குள் அடங்கின, ஆனால் சித்திபுத்தூதாக்குமார் யார் அந்த

முத்துக்குமார் பெரிய தமிழினவாதியா? இல்லை சிறுத்தப்பட்டாளமா? //

// அண்டையில் பாதிக்கப்படும் மக்களின் குரல் கேட்டு தினம் தினம் தங்காமல் தத்தளித்த ஒரு மனிதன், என்ன செய்வது தெரியாமல் ஏது செய்வது என புரியாமல் அல்ல புரிந்தே தெரிந்தே முடிவெடுத்தான், அவனுக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியாது. அவன் சாம்பல் சயா வீட்டிற்கும் கருணா வீட்டிற்கும் பாத்திரம் கழுவத்தான் போகப்போகிறதென்று.

கதறினார் வகைகோ, சீறினார் திருமா, கொந்தளித்தார்கள் போலி இனவாதிகள் ஆனால் எல்லோரும் ஒன்றாய் முத்துக்குமாரின் கொள்கைக்கும் கொள்ளி வதைத்தார்கள். என் உடலை ஆயுதமாய் ஏந்துங்கள் என்றான் முத்துக்குமார். உடலை ஏந்தியதாய் சொன்னவர்கள் அந்த கொள்கையினை ஏந்தியாராயில்லை. அங்கே ஒரு இனம் அழிக்கப்படுவதை தாங்கமாட்டாமல் சித்த முத்துக்குமாரை, மக்கள் இறப்பது தாங்க மாட்டாது செய்வாருக்கு ஒட்டுபோட சொன்ன தங்களோடு ஒரே தராசில் நிறுத்த முடியவில்லை.

முத்துக்குமார் விரைவில் எரிக்கப்பட வேண்டியதற்கு ஆக வேண்டியதை எல்லாம் செய்தார்கள். சொற்பமானவர்களின் எழுச்சியை அற்பமானவர்களின் சதி வென்றது. தன் உடலையாரிடம் ஒப்படைக்க கோரினானோ அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டது உடல், இடம்காட்டில் கொள்கைகளோடு அவனும் எரிக்கப்பட்டான்.

கருணாவின் வேட்டில் ஈழம் அடகு வகைக்கப்பட்டது, மற்றவர்கள் தன் பங்குக்கு செய்வின் சூரகூப்பையில் திணித்தார்கள் மீதி ஈழத்தை, பிரபாகரனை கைது செய்து தடுக்கில் போட சொன்னவர் ஈழத்தை தரேதல் முடிந்தவுடன் ரிலீஸ் செய்வதாக சொன்னார். ஈழமக்களுக்கு வாககரிசி போட்டபடியே வாக்குகள் கோரப்பட்டன.ஐந்தாம் பருவம் - தமிழ்நாடு - தமிழ்நாடு.

கோட்சே ஈழத்திற்கு குரல் கொடுத்தால் அவனுக்கும் ஆதரவு தருவனே சீமான சிங்கமாய் பிளிறினார்.கொளத்திரம்ணியோ சயா ஈழம் தந்தாலும் தராவிட்டாலும் இது

கருணாநிதிக்கு தண்டனை என வாத்தியாரானார். மொத்தத்தில் எல்லோரும் வசேம் போட்டார்கள் வசேத்தோடு அழாதார்கள் வசேத்தோடு கதறினார்கள். இனிதே தலில் ஓட்டின் தவே மெத்துக்குமாரால் நிரப்பப்பட்டது. தரேதல் முடிவும் வந்து விட்டது. ஒரு இனமும் சிதைக்கப்பட்டது. முடிந்து விட்டது ஓராண்டு.

வீ ரவணகங்கள், அஞ்சலிகள் எல்லாம் வழக்கம் போல தொடர்ந்தன கட்டவே வழக்கம் போல மெத்துக்குமாரின் பிணத்தை ஆயுதமாக அல்லாது பிணமாக மட்டும் கண்டவர்கள் இப்போதும் உணர்ச்சி மிக்க பசுகிறார்கள், பசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். மக்களின் போராட்டத்தை வாக்கு சீட்டிற்காக மடமாற்றியவர்கள் எப்போது பசிக்கொண்டே இருப்பார்கள். இப்போதும் எல்லோரும் மெத்துக்குமாரின் பிணத்தை பசுகிறார்களே ஒழி // [அவனின் விருப்பத்தை பசினார்கள்](#)?

ஐந்தாம் பகுதி - கருணாநிதி - கருணாநிதி

மெத்துக்குமாரின் மரணத்தின் போது கடைக்கப்பட்ட களேவிகளைப்போலவே இப்போதும் களேவிகள் கடைக்கப்படுகின்றன. "நீங்கள் புலிகளை பாசிஸ்ட் என்கிறீர்களே? எதற்கு மெத்துக்குமாரின் சாவை வந்தீர்கள்? சாவை விட்டால் ஆள் பொறுக்க வந்த ஓரே கட்சி நீங்கள் தான், என்னவோ நீங்கள் மட்டும் தான் மெத்துக்குமாரின் சாவின் போது எல்லாம் சயெத்தாக கிறிக்கொள்கிறீர்களோ, உங்களின் தரேதல் புறக்கணிப்பு ஆளும் கங்கிரசுக்குத் தான் உறுதுணையாக இருந்தது. //

ஐந்தாம் பகுதி - கருணாநிதி - கருணாநிதி ஆனால் மெத்துக்குமார் புலியான பதூதான் களேவி. மெத்துக்குமாரைப்போல பலரும் ஈழமக்களின் பிரதிநிதியாக புலிகளை மட்டும் பார்க்கிறார்கள், அவர்களுக்கு உண்மையான புலிகளின் வரலாறோ அவர்களின் அராஜகப்போக்கோ திரிந்திருக்கவும் வாய்ப்பில்லை, அந்த வாய்ப்பினை தனது வாயால் முடிமறைத்தவர்கள் தான் சனேற தரேதலில் சயெவாக்கு ஓட்டுக்கட்டார்கள். போலி பெரியாரிய, இனவாதிகளைப்போல உள் இயக்கமற்றும் மாற்று இயக்க படுகொலைகளை மெத்துக்குமாரோ அல்லது ஏனையை ஈழ ஆதரவு உழைக்கும் மக்களோ ஆதரித்தார்களா என்ன? //

மெத்துக்குமாருக்கு விசுவாசமாய் இருப்பதாக நீங்கள் கிறிக்கொள்ளலாம் ஆனால் அவனின் கொள்கைகளை, விருப்பத்தை கட்டி இருந்தே கழிப்பறிப்பீர்கள் என அவன் கண்டிப்பாய் நம்பி இருக்கமாட்டான். என் பிணத்தைப்போராடும் மாணவர்களிடம் கொடுங்கள் என்றவனின் பிணத்தை மாணவர்களை தாக்கி விட்டு தக்கி சனேற

4 / 7

//

புரட்சிகர அமைப்புகள் எந்த இடத்திலும் தற்கொலையை ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால் அதற்கொலை எதனால் நிகழ்ந்தது என்பதை ஆராய்வதைத் தான் தடுக்க ஷேக்ஸ்பியர் அல்லா இரூக்கிறார், நமக்கு அறிவு இரூக்கிறது. மக்களின் பாதிப்பைக் கண்டு மனம் பொறுக்காது, என்னை வதைத்து அரசியல் செய்யுங்கள் என்ற கதாநாயகியைத் தோண்டுகிறது.

செத்தப்போனவனின் அறிவு குறைவானது ஷேக்ஸ்பியர், அவரின் நண்பர்கள் போலவும் இரூக்காது. அந்த தியாகத்தை மதிக்க வேண்டிய இரூக்கிறதா இல்லையா? அந்தப்போராட்டத்தை மக்கள் போராட்டமாக மாற்ற வேண்டிய அவசியமிரூக்கிறதா இல்லையா?

// அன்புள்ள ஷேக்ஸ்பியர், உங்களுக்கு எல்லாம் வல்ல பரேரூளான அறிவு, செல்வம், வசதி, எல்லாவற்றையும் கொடுத்துக்கொண்டு ஆனால் தன் மானத்தைக் கொடுத்துத் தாரா?

போராட்டக் குணத்தைக் கொடுத்துத் தாரா? ஆனால் உங்களுக்கு செல்வத்தைக் கொடுக்காத “கடவுள்” தன் மானத்தைக் கொடுத்துவிட்டான் என்ன செய்வது. எங்கும் போராட்டம் வன்முறையின்றித் தான் இரூக்க வேண்டும் என்பதும் எங்கள் விருப்பம்தான். ஆனால் ஆளும் வர்க்கம், அதிகாரம் எங்கள் “மர”மண்டையைப் பிளக்கும் போது குரூரானையோ, பைபிளையோ, கீதையையோபடிக்கும் அளவுக்கு உங்களுக்கு பொறுமை இல்லை. அது அவசியமும் இல்லை. உங்களுடைய பொறுமை அது ஆளும் வர்க்கத்தின் நல்ல மண்டையில் உதித்தது.

எல்லாவற்றுக்கும் இறைவன்தான் காரணமென்று உழைக்கும் மக்களால் இரூக்க முடியாது, கடவுள் இரூக்கிறான் என்றாலும் அவன் தானாய் உணவு தரமாட்டான் என்றுதான் உழைப்பில் மக்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். இறைவன் தான் இதனைச் செய்தான்.

6 / 7

